

Publicerad 2016-03-04 23:05 av Annica_N

Försöker sätta ord på

Försöker sätta ord på

Mina tankar

Det som sker

Det går inte

Allt är överallt

Känslor som rusar

Skriker sina ord

Känner dem så väl

Men aldrig lärt mig att lita på dem

Orden som en gång sades ekar fortfarande

Av välmening

Uppfostran

Upplevelsen är som en jordbävning

Inombords

Försöker få den att implodera

Så det är bara jag som tar skada

Lärt mig att implodera

För att överleva

Orden och slagen ekar fortfarande

De gavs av välmening

Uppfostran

Få mig stark

Inte ge upp

Inte känna för mycket

Klara av att stå kvar

Känner igen allt så väl

Något som ständigt händer
Om och om igen
För det är aldrig samma

Jag har aldrig fått lära mig lita på mig själv
Tro på mig själv
Det är något nytt
Så svårt att förstå

Söker någon som kan förstå
Allt som sker
Kunna jorda allt

Rädd för att det hela ska ses som om jag vore paranoid
Skyllas på att jag har en psykisk sjukdom

Orden skrattar åt mig
Hon som bara hittar på saker från ingenstans
Hon som tappat greppet om verkligheten

Allt för att inte explodera
Slippa implosionens krafter

Orden som ekar från förr

Vet att någonstans långt inom mig
Är det en tanke som skrattar
Åt mig för att jag inte kan
Rädslan för att allt mer ska bara vara ett påhitt
Något som jag har kommit på för att kunna manipulera
För att alla omkring mig ska tycka synd om mig

Orden som sades av uppfostran och välmening
Ekar i allt detta

Allt går i samma runda
Som om jag springer i evighetens ekorrhjul
Ett hjul som jag aldrig kan få stopp på

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annica_N med Poeter.se id #3393 innehar upphovsrätten